

ШЛЯХИ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ВНЗ

Т. О. Олійник

м. Харків, Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди
t_oleinik@mail.ru

Гострий попит вже в найближчій перспективі зробити Інтернет відкритим і демократичним середовищем максимально вільного доступу до інформації примушує суспільство до прийняття рішення, що сприяє розумінню важливості значного розширення масштабів інформаційної діяльності сучасного фахівця. При цьому необхідно враховувати, що Інтернет перетворився від середовища, в якому нещодавно для створення контенту необхідні були чималі фінансові інвестиції, а більшість учасників складали «пасивні читачі», на середовище, в якому для діяльності (блоги, вікі, подкастинг, відео, соціальні сервіси тощо) потрібні тільки доступ і браузер. Йдеться про соціальні мережі Web 2.0, що засновані на творчості й співробітництві авторів, що приймають активну участь у створенні контенту, тобто «виробляють» інформаційні (тексти, фото, аудіо, відео тощо) продукти як члени певної спільноти.

В цих умовах, інновації, на думку експертів, є результатом застосування знань все найчастіше з однієї області в іншій, а це означає, що фахівці (співавтори або консультанти) можуть відігравати важливу роль у цьому процесі, додаючи свій специфічний досвід у ті галузі знань, що розширюються. У такий спосіб, відбувається інноваційний вибух, тобто все більше розширюється можливість працювати в специфічних областях знання, створюючи багатонаціональні команди різноманітних за фахом майстрів з різних кінців світу.

Безперечно, предметом особливого опікування освітньої спільноти стає проектування та впровадження таких електронних освітніх ресурсів, що акцентують увагу на підготовці фахівця задля інноваційного керування змінами. В психолого-педагогічній літературі розробленість питання, що має на меті різнобічний, вільний і творчий розвиток особистості сучасного студента, обумовлює низку визначних педагогічних принципів ефективної організації їх самостійної роботи: первісності освітньої продукції, продуктивності й метапредметності навчання, вибору індивідуальної освітньої траєкторії та рефлексії.

Водночас, дослідження Інтернет підтверджує тенденцію широкого зростання неформального навчання, що обумовлюється наявністю відкритих ресурсів, необхідністю підтримки чутливості фахівців до зовніш-

ніх змін, зобов'язує суспільство до переосмислення уявлень про грамотність, навчання, освіту. Отже, в нашому дослідженні були окреслені такі педагогічні питання, що вимагають інноваційних підходів: це вмотивованість, ініціативна, авторська активність студентів, формування їх комунікативних навичок та критичного мислення.

У такий спосіб ми використовуємо проектні технології та портфоліо на основі ІКТ для лідерської підтримки студентів, створення простору для розвитку їх динамічності, виконання нових функцій в навчанні і дослідженні, що, як ми пересвідчилися, сприяє впевненості студентів в нових ситуаціях виявляти та користуватися можливими перевагами бути гнучкими, чутливими до змін навколишнього середовища, відкривати для себе нові перспективи й грати нові ролі.

Особливого сенсу в новому контексті діалогу і співпраці набуває відкриті ресурси та хмарні технології, оскільки їх використання спрямоване на посилення прозорості та легкого доступу до інформаційних обмінів в галузі мистецтва, культури, освіти. Завдяки мережевому ресурсу Google Арт-Проект з'явилася можливість відвідати музеї по всьому світу, подивитися сотні творів мистецтва з неймовірним рівнем деталізації, а мультимедійні сервіси Google Планета Земля та National Geographics (науково-популярний журнал) є винятковими засобами реалізації міждисциплінарних проектів та досліджень.

Для подолання повільності позитивних змін у сучасній практиці навчання, що визначається, за думкою багатьох дослідників, як невідповідність між когнітивним стилем студента, що формується завдяки швидкому зростанню й широкому доступу до онлайн-відео і мультимедіа, та вербальним, декларативним стилем викладу навчальної інформації в підручнику, нами використовувалися різноманітні сервіси YouTube, е-бібліотеки, вікі-ресурси, Xmind, онлайн-ігри тощо.

Безумовно, вже не має сумнівів, що Інтернет значною мірою сприяє створенню інтелектуального потенціалу та як засіб розбудови системи соціальної взаємодії об'єднує людей в певні мережеві спільноти. Аналіз цих можливостей Інтернет переконує у нерівності процесів інформатизації, що призводить до негативних наслідків таких, як комп'ютерна злочинність, «втеча» до віртуальної реальності тощо.